

Кошницата с яйца

Един младеж мечтаел да стане богат, да си намери хубава жена, да си купи бял кон, да отиде при нея, да я качи на коня... Мечтаел си той, но нямал пари – нали бедните все мечтаят да имат. Мечтанието е без пари. Събрал той една кошница с яйца, сложил кошницата на една пръчка, метнал я на рамо и тръгнал към пазара да ги продава. Вървял той по пътя и си приказвал:

– Ако продам сега тези яйца по 1 лев ще взема 100 лв., ако ги продам по два лева ще взема 200 лв. Ще ги продам по 2 лв. и ще взема 200 лв. Ще си купя един бял кон и ще отида на края на селото. Ще свирна на моята любима, ще я сложа на коня и ще я заведа у дома. Ще се оженим. След време тя ще зачене и ще си имаме малко детенце. Аз ще ходя на работа, а то ще расте вкъщи. Като се върна вечер от работа аз ще му кажа: „Ела, татовото, ела да те прегърна...“ Той забравил обаче, че държи пръчката. Казал „Ела, татовото...“, разперил ръце и съборил кошника с яйцата.

Зад него вървял един мъж. Нашият герой се обърнал, видял го и го попитал:

- Ти откога вървиш отзаде ми?
- Откогато почна да печелиш, до когато всичко загуби.

